

Ankenævnets j.nr. – 2012-0210 - Tilbagebetaling af reservationsgebyr.

I maj/juni 2011 aftalte klager med indklagede - pr. e-mail - afholdelse af klagers bryllup hos indklagede den 25. august 2012. Arrangementets omfang, mad og drikke mv. blev i store træk aftalt med kroens restaurantchef. I forbindelse med aftalens indgåelse indbetalte klager kr. 5.000,- i reservationsgebyr. Det fremgik af reservationsbekræftelsen, at gebyret skulle modregnes ved den endelige afregning.

I slutningen af oktober 2011 kontaktede klager pr. e-mail indklagede (restaurantchefen) med henblik på at holde et møde, hvor en række spørgsmål ønskedes afklaret. Klager fik ikke noget svar og rykkede flere gange pr. e-mail indklagede for svar, men fik fortsat ikke noget svar. Den 20. november 2011 fik klager en automatisk meddelelse om, at e-mailen ikke kunne leveres hos modtageren. Klager skrev herefter til indklagedes hoved(info)mail, men fik også her besked om, at e-mailen ikke kunne leveres. Telefonopkald til kroen blev heller ikke besvaret. Klager kørte (november 2011) også forbi kroen, men alt så mørkt og lukket ud.

Sideløbende hermed erfarede klager - den 18. november 2011 – at indklagede, dvs. det selskab som drev kroen - var erklæret konkurs, hvilket skete helt tilbage i maj måned 2011.

Da klager ikke kunne komme i kontakt med kroen og derfor følte sig utryk, og henset til konkursoplysningerne, aflyste klager den 23. november 2011 - pr. e-mail - det aftalte bryllupsarrangement.

Den 28. november 2011 sendte klager også et anbefalet brev til indklagede, hvori klager beskrev forløbet og anmodede om at få sit reservationsgebyr tilbagebetalt.

Klager fik heller ikke svar på dette brev.

Klager kontaktede herefter kurator med henblik på at få det indbetalte reservationsgebyr tilbage. Kurator oplyste, at reservationsgebyret ikke blev indbetalt på den konto, som tilhørte det konkursramte selskab, som drev kroen, men på en anden konto, tilhørende et andet selskab (driftsselskabets moderselskab) med samme hovedaktionær, som det konkursramte driftsselskab.

Moderselskabet skulle således angiveligt drive kroen videre. Klager forsøgte forgæves via mail, telefon og brev at komme i kontakt med moderselskabet/hovedaktionæren med henblik på at få tilbagebetalt klagers reservationsgebyr. Klager forsøgte også via indklagedes bank at opnå kontakt. Men ingen af disse henvendelser førte til svar fra indklagede.

Moderselskabet til hvilket indbetalingen skete, blev senere (april 2012) tvangsopløst.

Herefter indgav klager i december 2011 en klage til ankenævnet med påstand om, at klager, på baggrund af omstændighederne, måtte have krav på at få sit reservationsgebyr tilbagebetalt.

Klager blev efterfølgende i januar 2012 kontaktet telefonisk af den tidligere restaurantchef hos indklagede, som oplyste, at hun sammen med kroens kok ville forsøge at drive indklagedes virksomhed (kro) videre. Klager fik her oplyst, at den oprindelige indehaver af kroen (hovedaktionæren) var "forsvundet" og formentlig havde taget de penge med, som kunder havde indbetalt som reservationsgebyr for kommende fester og arrangementer.

Klager blev af den tidligere restaurantchef spurgt, om man ønskede at afvikle det planlagte bryllup på kroen, hvis planerne om en videreførelse kunne gennemføres, men klager afviste dette under henvisning til det passerede og under henvisning til den usikkerhed, som var forbundet med kroens fremtidige drift.

Klager fremsatte krav om anerkendelse af, at klager havde krav på tilbagebetaling af sit reservationsgebyr.

Ankenævnet havde ikke modtaget noget svar fra indklagede.

Henvendelser sendt til adressen for det selskab til hvilket reservationsgebyret blev indbetalt – som var samme adresse, som kroen blev drevet fra – returneredes uåbnet som ubekendt på adressen.

Nævnet gav klager medhold.

Det lagdes til grund, at klager i maj 2011 til indklagede indbetalte kr. 5.000 som reservationsgebyr i forbindelse med afholdelsen af det aftalte bryllup hos indklagede i august 2012.

Da det selskab, hvorigennem indklagede drev virksomheden (kroen), i maj 2011 erklæredes konkurs, og kroens drift hermed ophørte, afbestilte klager det aftalte bryllup i oktober 2011.

Udgangspunktet var, at et indbetalt reservationsgebyr ikke tilbagebetales ved afbestilling, men fragår i betalingen for det pågældende arrangement. Da der imidlertid ikke var udsigt til, at indklagedes drift af kroen blev genoptaget, og henset til, at klager således efter al sandsynlighed ikke ville have kunne afholde sit bryllup i overensstemmelse med den indgåede aftale, fandt Nævnet, at klager havde krav på tilbagebetaling af det indbetalte reservationsgebyr.

Da klager fik medhold i sin klage, skulle indklagede refundere klager gebyret for sagens behandling ved Ankenævnet, kr. 150,-, jf. vedtægternes § 6, stk. 1.

Afgørelse af 2. maj 2012